

Anotace

Téměř každé evropské hlavní město je členěno na sub-lokální části. Toto územní dělení je důsledek decentralizace veřejné správy. Sub-lokální části municipalit v jednotlivých státech mají různé míry autonomie. České obecní zřízení definuje institut statutárního města, která se mohou členit na městské části. Oproti těmto městům musí hl. m. Praha své území členit na městské části. Hl. m. Praha má však specifické postavení obce, kraje a hlavního města zároveň, což znamená, že se zde kumulují pravomoci jak obcí, tak krajů. Toto specifické postavení je zvýrazněno i tím, že oproti jiným statutárním městům v České republice je spravována vlastním zákonem. Tato práce si dává za cíl analyzovat a zhodnotit míru autonomie městských částí hl. m. Prahy. Dále také, zda současné nastavení míry autonomie odpovídá reálným potřebám městských částí v hl. m. Praze.